

TICĪBA IR STIPRA PAĻAUŠANĀS

¹ Paldies tev, brāli...?... Nē, es neveikšu nekādu atpazīšanu...?... Labvakar, draugi. Mēs priecājamies, ka varam šajā pēcpusdienā atkal būt šeit, lai...tas ir, šovakar, lai novadītu šo kalpotāju vakaru, ko es jums visu laiku esmu solījis. Un mums ir žēl, ka rītvakar ir mūsu pēdējais vakars, taču es... Mums vienkārši ir jādodas prom. Es tikko kā satiku vēl vienu cilvēku, kuram ir jāierodas pēc rītvakara, cienījamo misteru Kīnu. Un viņam ir jāsāk kalpošana ceturtdienas vakarā un tad jāturpina. [Kāds brālis saka: “Pols Kains.”–Tulk.] Pols Kīns. Man šķiet, Kīns. [“Kains.”] Kains, Kains, Kains. [“Kā tas, kurš bija ar Ābelu.” Sanāksme smejas.]

² Es domāju, ka pēc manas sliktās gramatikas vakar vakarā... Es ļoti nožēloju, ko es pateicu vakar vakarā. Man būs jāatvainojas par tādām gramatikas kļūdām. Es ne...es gribēju pateikt, ka “valis viņu izvēma” un nevis...es ne... [Sanāksme smejas–Tulk.] Man tādēļ šodien ir ļoti kauns. Es pieķēru sevi, ka es tā negribēju sacīt. Es...es varbūt biju tāds kā satraucies un neievēroju, ko es runāju. Tāpēc es to nožēloju; es tā negribēju darīt.

³ Vairums no mums pagājušajā nedēļā vai arī šīs nedēļas laikā... Man bija ļoti jauka auditorija. Un rītvakar mēs sagaidām, ka tā būs mūsu...mēs ceram, ka tā vai citādi tas būs visīpašākais šīs atmodas, kura notiek tagad, vakars. Es rītvakar gribu pamēģināt, ja vien mēs spēsim, paskatīties, cik cilvēkiem es varēšu pakalpot. Bet pēc tam nākamajā vakarā, pēc tam šo vietu ieņems brālis Kains, lai kalpotu cilvēkiem.

⁴ Un kalpotāju vakara novadīšana cilvēku priekšā notiek tāpēc, ka es gribu savākt ganus un vietējos kalpotājus cilvēku priekšā pie...

Dievišķo dziedināšanu ļoti bieži izskaidro pavisam nepareizi, dievišķo dziedināšanu. Ka tikai konkrētiem cilvēkiem ir tiesības lūgt par slimajiem cilvēkiem, lai tie tiktu dziedināti. Tiesības lūgt par slimajiem ir ikvienam, kurš tic Dievišķajai dziedināšanai. Saprotat? Un tas nav viens cilvēks vai viens evaņģēlists; tas ir katram, visiem.

⁵ Šovakar šeit atrodas brīnišķīga kalpotāju grupa. Un, ja viņi nav vietējo draudžu gani, tad es ceru, ka tuvāko nedēļu laikā Dievs aizsūtīs viņus kaut kur darba laukā lūgties par slimajiem. Ja vien man būtu kaut kāda iespēja vai vara viņus aizsūtīt, tad es, protams, to darītu ar prieku. Jo, kad katrs no viņiem aizbrauks, viņi sasniegs cilvēku grupu, kurai ir vajadzība, kāds kaut kur noteikti tiks dziedināts. Un, ja tiks dziedināts viens cilvēks, tad būs viens. Ak, kā būtu, ja šis cilvēks būtu tu? Saprotat?

⁶ Un es esmu ievērojis brāļa Lindseja avīzē “*Dziedināšanas Balss*”, tur ir daudz, daudz, daudz kalpotāju. Es domāju, ka katrs kalpotājs, kurš grib būt pārstāvēts avīzē, kurš cenšas darīt visu pareizi, viņš, protams, var nodrukāt avīzē iespējamo maršrutu. Es domāju, ka tieši tā to īsteno brālis Lindsejs.

Un es esmu ievērojis, ka skaits visu laiku palielinās, daudzi, daudzi. Un katram no viņiem ir vieta avīzē uzrakstīt par dažādu cilvēku dziedināšanu, kad viņi par tiem lūdzās. Tāpēc es salieku to visu kopā, vai tad no tā nesanāk liela sanāksme? No tā sanāks īsta sanāksme. Tāpēc viens no mums nevar lūgties par visiem slimajiem; un mums ir vajadzīgi vēl daudzi, daudzi, daudzi.

⁷ Un es paļaujos uz Dievu, ka no šīs sanāksmes daudzi cilvēki, daudzi kalpotāji, kuri ne...visu laiku strādā Tam Kungam savās draudzēs... Es domāju, ka draudzes gans, ja viņam ir aicinājums būt par ganu, viņam ir jābūt par ganu. Un es gribu, lai visi cilvēki zinātu, ka draudzes ganam ir tādas pašas tiesības lūgties par slimajiem kā jebkuram citam cilvēkam, tādas pašas tiesības.

⁸ Dziedināšana, neviens pasaulē... Un tā, kārtīgi to iegaumējiet. Neviens pasaulē nevarētu izdarīt jums kaut ko attiecībā uz Dievišķo dziedināšanu, kā vienīgi likt jums noticēt tam, ko Jēzus jau ir izdarījis. Saprotat?

Cilvēki saka: “Manās rokās ir dziedinošs spēks. Uzliec...” Tas ir nepareizi. Nekā tāda nav.

Tieciet...vienkārši izvairieties no tā. Kad kāds sāk tā runāt, tad ziniet, ka viņi...

Varbūt viņi patiesi taču nepareizi izskaidro teikto par Dieva Dievišķo dziedināšanu. Pareizi. Jo neviens, vienalga kurš, neviens vairs nevarētu izdarīt to, ko Jēzus jau izdarīja. Jo dziedināšana bija izpirkšanā, izpirkšanas svētībās. Viena no tām ir Dievišķā dziedināšana, un Jēzus samaksāja pilnu maksu par to Golgātā. Vienīgais, ko tu dari – tu to pieņem.

⁹ Es... Nav nozīmes, cik daudz es lūgšos par tevi, ja tu esi grēcinieks – varbūt manas lūgšanas tev palīdzēs un varbūt mana pierunāšana tev palīdzēs. Taču es nespētu piedot nevienu no taviem grēkiem. Dievs to jau ir izdarījis, tev tas ir jāpieņem Kristū. No dieva puses, kad Jēzus nomira, Viņš izglāba visus. Jo Viņš samaksāja pilnu cilvēka izpirkšanas maksu. Un mēs tikai un vienīgi...

¹⁰ Lūk, nedomājiet, ka es esmu universālists, kurš tic, ka visi ir un būs glābti; tā tas nav, nē, cienītie. Es ticu, ka visi tie...visi bija izglābti, no Dieva puses, jo Jēzus uzņēmas pilnu sodu par grēku, kad Viņš nomira.

Tomēr jums no tā nebūs nekāda labuma, kamēr jūs to nepieņemsiet. Saprotat? Jums tas ir jāpieņem. Un galvenais nav tajā, cik daudz jūs raudat, cik daudz jūs lūdzaties, cik daudz jūs pārliecināt; galvenais ir Dievam atdota sirds ar ticību, ticot, ka Viņš to ir izdarījis.

Pat mūsu aicinājumi pie altāra, ko mēs darām, pulcinādami cilvēkus pie altāra – Bībeles laikā viņi tā nedarīja; tā ir mūsu tautas tradīcija, kas oficiāli sākās metodistu baznīcā. Taču, redziet, tā ir laba lieta. Man nepatīk tā grēku nožēla bez asarām. Man patīk redzēt, kā kāds pieceļas un patiešām nožēlo, ko viņš ir izdarījis, un patiešām tā arī domā.

Taču nav nozīmes, cik daudz jūs lūdzaties, tev nekad netiks piedots, kamēr tu nenoticēsi, ka tev ir piedots, pēc tam tu apliecinī, ka tu esi glābts, un tad dzīvo kā glābts.

Un neviens joprojām nezinās, nav nozīmes, cik daudz jūs raudat, cik daudz lūdzaties, cik skaļi gaviļējat, cik bieži jūs runājat mēlēs, lai ko jūs arī darītu, tas vēl nav tas, līdz tevī liecību dos Gara augļi. Jo “pēc viņu augļiem jūs viņus pazīsi”. Tā tas ir. “Pēc viņu augļiem.”

¹¹ Būs izpirkts ķermenis. Daudzi no mums, cilvēkiem, runā: “Nu, tas cilvēks būs Tur, jo es dzirdēju, kā viņš gaviļēja un slavēja Kungu.” Reizēm mēs šādi gribam vērtēt cilvēku, taču ne tā sacīja Jēzus. Reizēm mēs sakām: “Ak, viņi to sasniegs, jo viņi bija tik piepildīti, viņi runāja mēlēs.” Tas joprojām ir nepareizi. Tam nav ne vainas, tomēr tas joprojām ir nepareizi. Arī gaviļēšanai nav ne vainas. Tomēr vienīgais veids, kā jūs tur nokļūsi, kad...ir caur Gara augļiem. “Pēc viņu augļiem jūs tos pazīsi.”

¹² Iespējams, tam kokam ir sikomora miza, taču, ja tas dod ābolus, tad tā ir ābele. Tā tas ir. Tā ir ābele, jo sula, dzīvība, kas atrodas tajā ābelē...tajā sikomora kokā, ir pārmainījusies uz ābeles dzīvību un dod ābolus, līdzīgi kā...

Nav svarīgi, kādas ir tavas ārējās izpausmes; ja tur iekšā ir Svētais Gars, tie būs Gara augļi, ilg-pacietība, labestība, lēnprātība, pacietība, maigums, laipnība, ticība, atturība.

Sātans var nokopēt jebkuru dāvanu, jebkuru izpausmi, taču viņš nevar mīlēt. Dievs ir mīlestība. Tā tas ir. Saprotat? Sātans nevar mīlēt.

Jūs redzat pazemīgu un mīlošu cilvēku, kuram ir labas attiecības ar kaimiņiem, un viņš ir labs pilsonis, labs puisis un labs cilvēks, un kristietis, piepildīts ar mīlestību un pazemību; pavērojiet to cilvēku. Saprotat? Pareizi. Viņš ir labs, žēlsirdīgs, pacietīgs, jūs varat par viņu tenkot, tas nekas, viņš jums piedod, viņam tas nav svarīgi. Lūk, tas ir īsts cilvēks; vērojiet viņu. Saprotat? Tas cilvēks dod [augļus], viņš ir piemērs.

¹³ Taču nav svarīgi, cik ļoti viņš gaviļē draudzē un cik daudz viņš dara *to, šito* vai *to*, taču viņam

vēl tā nav. Pāvils saka: “Pat ja es runāju cilvēku un eņģeļu mēlēs, pa ja man ir viss pārējais; un man ir pietiekami ticības, lai kalnus kustinātu, un es saprotu visus Dieva noslēpumus; un esmu beidzis visus garīgos seminārus un zinu to visu no augšas un apakšas, bet man nav mīlestības, tas man nedod nenieka.”

¹⁴ Nesen man pazvanīja mana mazā meitiņa, kad es toreiz biju šeit. Tas it kā iedeva man vienu domu. Viņa sacīja: “Tēti, es gribu, lai tu brauc mājās.”

Un es sacīju: “Dārgumiņ, es tev no Teksasas atsūtīju lellīti. Viņa sacīja... Viņa ir tikai četrus gadus veca. Es sacīju: “Es atsūtīju tev lellīti, dārgumiņ.”

Viņa sacīja: “Es saņēmu to, tētiņ.” Un es sacīju... Viņa sacīja: “Es gribu, lai tu brauc mājās, tētiņ.”

Un es sacīju: “Nu, mīļumiņ, es atsūtīju tev trusīti no Čatanūgas.”

Viņa sacīja: “Es saņēmu to, tētiņ.” Taču viņa sacīja: “Es gribu, lai tu brauc mājās.” Saprotat?

Un es sacīju: “Nu, mīļumiņ, es...tētis...”

Viņa sacīja: “Tētiņ, es tevi mīlu un es mīlu tās dāvanas, kuras tu man dod, taču es gribu tēti.”

¹⁵ Tieši tā. Visas šīs dāvanas ir brīnišķīgas, taču es gribu Tēvu. Man patīk šīs dāvanas, dzirdēšana un izpausmes, Dieva slavēšana un gaviļēšana, un dziedināšana, un runāšana mēlēs, un mēļu tulkošana, un visas tās dažādās dāvanas. Man patīk apsēsties un vērot tās. Man to nav, taču man patīk vērot, kā tās darbojas Draudzē. Taču galu galā es gribu Jēzu. Es...es to gribu. Viņa dāvanas ir lieliskas, taču es gribu Dāvinātāju, lūk, *šeit*. Saprotat? Tā tas ir.

¹⁶ Tāpēc Pāvils sacīja, ka viņš varēja darīt visas tās lietas arī bez Dāvinātāja: “Kaut es runātu cilvēku un eņģeļu mēlēs, bet man nebūtu mīlestības, tas man nelīdz nenieka.” Saprotat? Saprotat? Labi.

Lūk, mīliet viens otru. Vairāk par visu, ko jūs darāt, mīliet viens otru. Un, kad jūs mīlēsiet viens otru, jūs mīlēsiet Dievu. Saprotat? Mīliet viens otru un jūs mīlēsiet Dievu. Jo Dievs ir mīlestība.

Un cilvēks, kas staigā mīlestībā, staigā dzīvībā. Un pilnīga mīlestība izdzen visas bailes. Ja jūs spējat pieņemt Viņu pēc Viņa Vārda un it nemaz par to nebaidīties, sakāt: “Kungs, es Tevi mīlu. Es zinu, ka Tu atbildēsi, jo Tu apsolīji man, ka Tu to darīsi, un es patiešām zinu, ka Tu to darīsi.” Saprotat? Un tas aizvāc visas bailes.

¹⁷ Un tā, šovakar es vienkārši nedaudz šādi runāju, lai jūs zinātu, ka šīs lietas, kuras notiek un īstenojas sanāksmē, ir tikai pierādījums tam, ka šeit ir Viņa Klātbūtne.

Un Viņš nav piesaistīts tikai manai lūgšanai vai draudzes gana lūgšanai; ikviens cilvēks, kas atrodas šajā ēkā vai jebkur citur pasaulē, kurš tic, ka Viņš atbildēs uz lūgšanu – lūk, kam Viņš atbildēs. Un šeit var stāvēt cilvēks, kuru Dievs ir ļoti apdāvinājis, un tomēr viņš neko nespēs tevis labā izdarīt, pirms tu nenoticēsi, ka viņš ir spējīgs to izdarīt.

¹⁸ Es gribu izlasīt nelielu Rakstu vietu, pirms es izteikšu šo domu. Vēstule Ebrejiem 11:1.

Ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārlicība par neredzamām lietām.

Un tā, ticība ir stipra paļaušanās. Tā nav tikai kaut kāda izdoma vai ideja, tā ir reāla substance. Tas ir kaut kas, kas ir tikpat reāls, kā jebkura cita ķermeņa maņa. Ir piecas maņas, kuras vada šo ķermeni, un ir divas maņas, kas vada iekšējo cilvēku. Un tā ir ticība un neticība iekšējam cilvēkam, bet redze, garša, tauste, oža un dzirde ir ārējam cilvēkam.

¹⁹ Lūk, manuprāt, pēdējā reizē, kad biju šeit, es jums nodemonstrēju un parādīju, kā darbojas dažādas maņas.

Piemēram, kā caur ticību, jūs teiktu... Lūk, lai redzētu, jums ticība nav vajadzīga. Jūs sakāt: "Tas kreklis ir balts. Jūs visi, kuriem ir laba redze, zināt, – ja jūsu maņa ir pareiza, tā saka, ka tas ir balts.

Lūk, saka, ka ticība...ka ticēt nozīmē redzēt. Kurš no jums ir dzirdējis tādu izteicienu? "Ļauj man to redzēt, un es tam noticēšu." Ak, es...es varu jums pierādīt, ka tā tas nav. Tā tas nav. Redze ir tikai viena no...

²⁰ Atnāc, lūdzu, uz brītiņu šurp, cienījamais Kop. Pastāvi tieši tur. Vienkārši pavērojiet šo ilustrāciju. Nostājieties šeit aizmugurē. Es gribu, lai jūs paskatāties, vai redze ir ticība vai nav.

Un tā, es ticu, ka manā priekšā stāv vīrietis uzvalkā, zilā uzvalkā, un viņam aiz žaketes atloka ir sarkana roze.

Cik daudzi...cik daudzi tic, ka man ir taisnība? Tagad paskatīsimies, ticat tam? Es...es to nepareizi nosaucu. Tā ir neļķe, nevis roze, taču es...es... [Brālis Kops saka: "Tā tad redze nebija ticība, vai ne?"–Tulk.] Pareizi.

Kurš no jums tic, ka šis cilvēks stāv manā priekšā? Nu, paskatīsimies uz jūsu... Jūs zināt, ka viņš stāv manā priekšā. Labi. Lūk, arī es zinu, ka viņš tur stāv, tāpēc ka es varu...es varu viņu redzēt. Man ir laba redze, un es ticu savai redzei. Un es...es esmu pateicīgs par savu redzi.

Reiz es biju akls, tik akls, ka tik vien kā varēju izšķirt priekšmetus, un kādam mani bija jāved. Tagad man ir normāla redze, jo Jēzus Kristus mani dziedināja. Un es...es ticu savai redzei.

Un viņš...viņš tur stāv, jo es viņu redzu.

²¹ Tagad es vairs nekādi nevaru viņu redzēt, vai pareizi? Es esmu pagriezies pret viņu ar muguru. Taču viņš joprojām ir tur. Vai gribat ar mani pastrīdēties, ka viņa tur nav? Pamēģiniet mani apstrīdēt. Jūs to nevarētu. Lūk, tur stāv tieši tas pats cilvēks. Kāpēc?

Es ievēroju, ka viņam rokās bija papīra gabaliņš; tas tur ir joprojām. Saprotat? Un viņš...

Tas ir tas pats cilvēks. Kaut arī es viņu neredzu, tomēr es zinu, ka viņš tur ir. Kā es varu zināt, ka viņš tur ir? Es viņu sajutu, vai pareizi? Tādā gadījumā redze nav ticība, vai ne tā? Šajā gadījumā tauste ir ticība. Es visu vakaru varētu ar jums strīdēties, ka tas ir brālis Kops.

²² Un tā, es gribu, lai tu sāc runāt, vienkārši atkārtoti Rakstus, kad es tev pateikšu.

Un tā, es neredzu brāli Kopu, es nejūtu brāli Kopu. Sāc citēt Rakstus. [Brālis Kops saka: "Atklāsmes grāmata 1:7"–Tulk.] Tur stāv brālis Kops. Es viņu nejūtu, es viņu neredzu. Vai gribat ar mani pastrīdēties? Es zinu, ka viņš tur stāv. Kāpēc? [Sanāksme saka: "Tu viņu dzirdi."] Es viņu dzirdu. Tā tad redzēt nenozīmē ticēt, vai ne? Tādā gadījumā aizmirstiet par to. Lai Dievs jūs svētī.

Saprotat? Nē, redze ir tikai viena no maņām. Un redze, garša, tauste, oža un dzirde, tas... Dievs nebija iecerējis, ka cilvēks caur tām iepazīs Dievu. Sākumā Dievs uztaisīja cilvēku pēc Sava tēla, un Dievs ir Gars. Jāņa Evaņģēlijs 4: "Tiem, kas viņu pielūdz, ir jāpielūdz Viņš Garā un Patiesībā."

²³ Taču pēc tam, kad cilvēks tika ielikts cilvēciskajā miesā, tad Dievs iedeva viņam piecas maņas, lai viņš kontaktētos nevis ar Dievu, bet ar savām zemes mājām. Šīs lietas, ķermeņa maņas, ir tikai tāpēc, lai atzītu jeb kontaktētos ar zemes lietām šeit uz zemes, nevis ar debesu lietām.

Turklāt jūsu iekšējais cilvēks ir gars, kuram ir divas maņas: ticība un neticība.

²⁴ Un tā, skatieties. Ticība ir substance, stipra pārliecība, tieši tāpat, kā saka mana redze, tieši tāpat, kā saka mana tauste, tieši tāpat, kā saka mana dzirde, mana oža. Saprotat? Ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par lietām, kuras tu neredzi, nesagaršo, nejūti, nesaod vai nedzirdi. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tās ir tiešas.

²⁵ Un tā, ja man tas ir jāsaka, es ne visai labi jūtos, ka man tas ir jāsaka, bet apmēram deviņdesmit procentiem cilvēku, kuri uznāk uz platformas, ir cerība, nevis ticība. Saprotat? Jūs vienkārši...jūs...

Es esmu dzirdējis, kā cilvēki atnāk un saka: “Brāli Branham, man ir visa ticība, kāda vien ir pasaulē.” Ak vai, tas ir diezgan daudz. Labi.

Jēzus nekad nejautāja, vai tad, kad Viņš atgriezīsies, Viņš atradīs cieņu. Viņš nekad nejautāja, vai Viņš atradīs svētos; Viņš nekad nejautāja, vai Viņš atradīs taisnīgumu; kādu tad jautājumu Jēzus uzdeva, ko tad īsti Viņš meklēs, lūk, kam es cenšos pievērst uzmanību. “Vai Es atradīšu ticību, kad Es atgriezīšos?”

²⁶ Ticība, jums ir jātic. Un uz ticēšanas...vienīgais, uz kā veselīgi un saprātīgi var balstīties ticība Dievišķajai dziedināšanai, ir rakstītais Dieva Vārds. Lūk, kas ir Pamats.

Es esmu ļoti neizglītots, taču es domāju, ka es...ja vien cilvēks apsēstos un vienkārši pacenstos nestrīdēties, vienkārši pacenstos būt kā brālis, tad es neticu, ka šai valstī atrastos tāds bīskaps, kurš varētu noliegt Dievišķo dziedināšanu, kā es to skaidroju...parādu Rakstos. Es ticu, ka es varu pierādīt, ka, ja tāda Dievišķā dziedināšana neeksistē, tad tad, kad jūs nomirsiet, ar jums ir cauri uz visiem laikiem, no jums nekas nepaliks. Tā ir mūsu izpiršanas ķīla. Tas ir...

²⁷ Mums ir mūsu glābšanas ķīla. Un glābšana bija gan fiziski, gan garīgi. Viņš pateica sievietei, kad viņa pieskārs pie Viņa apģērba malas, Viņš sacīja: “Tava ticība tevi ir izglābusi,” izglāba viņu fiziski. Viņa tika izglābta fiziski; viņai bija asiņošana. Un viņa noticeja, ka, ja viņai izdosies pieskarties Viņam, viņa kļūs vesela.

Lūk, tā bija viņas ticība. Un vienīgais, kā to skaidroja Jēzus, bija pateikt, lūk, ko: “Es varu, ja jūs ticat, ka Es varu.” Vai pareizi? “Ja vien jūs ticat, ka Es esmu spējīgs to izdarīt,” vai tā ir taisnība? Viņš pateica akļajiem, kad tie pienāca. Viņš sacīja: “Vai jūs ticat, ka Es esmu spējīgs to izdarīt?”

Viņi sacīja: “Jā, Kungs.”

Tad Viņš pieskārs viņu acīm, sakot: “Lai jums ir pēc jūsu ticības.” Vai pareizi? **[Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]**

²⁸ Un tā, uzmanīgi, es gribu, lai jūs to ievērojat. Dievam nevajadzētu to pielietot, bet Viņam vienmēr bija jāpielieto, tā vien šķiet, kaut kādu objektu, uz ko cilvēki varētu paskatīties, kaut kādu priekšmetu, piemēram, vara čūsku.

Lūk, nekā tāda viņiem nebūtu vajadzējis pielietot, viņiem būtu bijis jātic Dievam. Taču kā atgādinājums, ka ir notikusi grēku izpiršana jeb ka tāda tuvojās, par ko stāstīja tā vara čūska... Čūska stāstīja par grēku; varš stāstīja par tiesu, par jau notikušu tiesu; vara čūska simbolizēja vara altāri: jau nosodītu un notiesātu grēku.

Kā Ēlija aizgāja un paskatījās, un Gehazis sacīja: “Debesis ir kā varš,” tiesa. Varš vienmēr stāsta par tiesu. Vara čūska, čūska stāstīja par grēku. Tā bija pienaglotā pie mieta, parādot, ka reiz grēks tiks pienaglots pie mieta, pie koka, lai samierinātu.

Kad vara čūska tika paaugstināta tuksnesī, tas nozīmēja grēka piedošanu un ķermeņa dziedināšanu. Vai pareizi? **[Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]** Jēzus sacīja: “Kā Mozus paaugstināja vara čūsku, tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam,” tā paša iemesla dēļ. Viens bija prototips, bet otrs bija tas, par ko tas stāstīja. Vai tad jūs gribat pateikt, ka prototipā ir vairāk svētību nekā tajā, par ko tas stāstīja? Tā nevar būt.

²⁹ Tāpēc man...mums nebūs tajā jāiedziļinās, jo to jums ir iemācījuši šie evaņģēlisti un gani, un pārējie, tāpēc jūs zināt, ka tā ir patiesība. Dziedināšana ir izpiršana.

Dziedināšana... Slimība ir grēka atribūts. Un, kad Jēzus nogalināja grēku jeb izpirka grēku, Viņš

izpirka katru atribūtu. Visu, kas bija noticis krišanas dēļ, Jēzus to izpirka.

Ak vai, mēs jūtam, ka no tā mūsu metodistu kauliņi sāk kutēt! Paklausieties. Es vairs negribu sākt sludināt. Ak. Nesākšu.

³⁰ Kad vara čūska tika paaugstināta tuksnesī, tā bija kā zīme tam, ko pateica Dievs, ka katrs, kas paskatīsies uz čūsku ticībā, tiks dziedināts no čūsku kodiena, bet čūsku kodienus bija izraisījis tas, ka viņi sāka kurnēt uz Mozu un uz Dievu: sagrēkoja.

Un Dievs veica izpirkšanu par grēku. Viņu slimība bija viņu grēka atribūts. Vai jūs to saprotat? Čūskas kodiens, kurš nogalināja cilvēkus, bija grēka, kuru viņi darīja, atribūts. Un, kad...kad Dievs uztaisīja viņiem izpirkumu par viņu grēku, tas atnesa atribūtu – viņu dziedināšanu. Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

Kad Jēzus veica izpirkšanu par grēku, Viņš veica izpirkšanu par slimību. “Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, un ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti.”

Apustulis sacīja: “Ar Viņa rētām mēs tikām (jau pagātnes formā) dziedināti.” Tas jau ir izdarīts; cena tika samaksāta.

³¹ Un tā, cilvēki nāca un skatījās uz izpirkumu, un tika dziedināti. Pēc...pēc kāda laika tas priekšmets cilvēkiem kļuva par elku. Un pravietis piesteidzās, paņēma to lietu, izvilka to un saplēsa, jo cilvēki pielūdza čūsku Dieva vietā, kuru tas simbolizēja.

Tāpēc tad Dievs deva cilvēkiem citu metodi. Viņš ielika eņģeli, kas nolaidās konkrētā laikā un iegāja ūdens dīķī, un sakustināja ūdeni. Vai jūs to atceraties? Kurš iekāpa tajā dīķī pirmais, tas kļuva vesels, lai kāda bija viņa slimība. Saprotat?

Kāpēc viņi nespēja dziedināties kaut kā citādāk? Viņiem tomēr bija vajadzīgs kaut kas, uz ko viņi varētu paskatīties, kaut kas, kam viņi varētu noticēt, kaut kas, ko varētu ieraudzīt jūsu acis. Labi.

³² Pēc tām dienām atnāca Jēzus. Viņš bija Dieva Zīme. Un Viņš tika paaugstināts. Viņš uzkāpa augstumos un iedeva dāvanas cilvēkiem. Un cilvēki saņēma kristību ar Svēto Garu, lai paši kļūtu par dievību.

Lūk, tas nav visai labi saprasts. Taču tas ir saskaņā ar Vārdu. Vīrietis vai sieviete, kuri ir dzimuši no Dieva Gara, ir daļa no Dieva. Āmen. Jūs esat Dieva dēli un Dieva meitas. Vai tad Jēzus neteica: “Vai tad jūs Rakstos, jūs likumā nav rakstīts, ka jūs esat dievi?” Nevis, lai piedotu grēkus, bet jūs esat Dieva dēli un meitas, savas ticības ierobežoti.

³³ Un pats Dievs pašā sākumā, kurš izveidoja pasauli, mēnesi, zvaigznes un uztaisīja tās no neredzamā, jeb uztaisīja tās no redzamā. No tā... Bet no kurienes Viņš dabūja materiālu, lai to radītu? Viņš to izteica ar Savu Vārdu, un tas radās. Viņš sacīja: “Lai top.” Un tā notika: Dievība. Un tā...daļa no šīs dievības mājo katra no augšas dzimuša kristieša sirdī. Aleluja! Ko vēl Viņš pateica: “Prasiet, ko gribat, un tas tiks jums dots.” Lūk, lūdzu.

Dievība, Tā nonāca Vasarsvētku dienā. Tā vēl aizvien nonāk. Labi.

³⁴ Un cilvēki atdzimst, kļūst par jaunu personu, apzīmogoti Dieva Valstībā ar Svēto Garu. Kristus Dzīvība ir [ar zīmogu] iespiesta viņos. Pazūd visa viņu dzeršana, netikumīgie ieradumi un viss pārējais.

Dieva mīlestība ir kā notārs: paņem zīmogu un uzspiež to tā, lai tas, kas ir uzrakstīts uz zīmoga, nospieštos uz papīra virs paraksta. Ak, vai! Un, kad Kristus ieraksta tavu vārdu Dzīvības Grāmatā un Svētais Gars to iespiež tur tā, ka tevī izveidojas Kristus Dzīve (Aleluja!), tu kļūsti par dievību. Vīrieši un sievietes ir Dieva dēli un meitas. Vēl nav redzams, kas mēs būsim, taču mēs zinām, ka mēs būsim kā Viņš. Jo mēs redzēsim Viņu, kāds Viņš ir, mūsu ķermenis būs tāds kā Viņa pagodinātais ķermenis. Un mēs gaidām mūsu pilnīgo izpirkšanu. Āmen. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

³⁵ Mūsu ķermeņi ilgu pilni nopūšas, un mums ir mantojums. Un šobrīd mēs esam bērni, Valstības mantinieki (ak!), ķēniņi un priesteri Dievam, kuri pienes garīgus upurus.

Ko dara priesteris? – Pienes upuri. Kas ir upur...garīga upurēšana? Tieši to dara šie dēli un meitas, kuri ir ķēniņi un priesteri, viņi vēl nav pilnā valdījumā, bet viņi upurē, pienesdami Dievam garīgus upurus: mūsu lūpu augļus, kas slavē Viņu (Āmen!), mūsu lūpu augļus.

Tu sacīsi: “Brāli Branham, man kaut kā negribas Viņu slavēt.” Tas ir īstais laiks pienest upuri. [Brālis Branhams klauvē pa kanceli–Tulk.] Tik un tā Viņu slavējiet. Ķēniņi un priesteri, dēli un meitas, kas nes garīgus upurus, mūsu lūpu augļus, kas slavē Viņa Vārdu.

³⁶ Kamēr mēs nopūšamies, ietērpti šajā apkaunojošajā teltī, mums ir mūsu pilnīgā, pilnā izpirkuma ķīla atpakaļ pie tā, kādi mēs bijām sākumā, kad Dievs radīja Ādamu Ēdenes dārzā. Mums ir dievišķās godības nojausma caur Svētā Gara kristību, atspirdzinājums, kas nāk no Dieva Klātbūtnes, lai aplaistītu Draudzi, lai Viņa augtu žēlastībā. Un, kad mēs esam slimi, mums ir izpirkšana, svētība, Kristus nāves atribūti. Dievišķā dziedināšana ir kā iepriekšēja zīme mums, ka reiz šo mirstīgo pārņems nemirstība. Jā, ser. Āmen. Ak, brīnišķīgi! Viņš ir šeit, lai to izdarītu. Slava!

[Māsa runā mēlēs, cita māsa iztulko–Tulk.] Jēzus... [Otra māsa runā mēlēs, cita māsa iztulko. Trešā māsa runā mēlēs, cita māsa iztulko.–Tulk.]

³⁷ Svētīts lai ir Tas Kungs! Lūk, runāja Svētais Gars; ir laiks aizlūgšanu rindai. Šeit stāv šie kalpotāji, tas taču ir kalpotāju vakars. Es esmu tik pateicīgs, kad dzirdu, ka tas vēstījums apstiprina tieši to, ko es pirms brīža runāju. Es gribu izlasīt, ko...

Cik daudzi no jums pazīst šos kalpotājus šeit uz platformas? Paskatīsimies uz jūsu rokām, vai jūs pazīstat šos kalpotājus? Kurš no tiem, kas atrodas šeit, pazīst šeit sēdošos cilvēkus, ka viņi ir Dieva Kristus kalpotāji? Ne pārāk daudzi no jums. Nu, viņi ir Dieva bērni. Šo vakaru es...mēs atdevām viņiem kalpošanai, lai Dievs svētītu un dziedinātu cilvēkus, kad viņi par tiem lūgsies.

³⁸ Tagad es atkal gribu izlasīt kaut ko no Vārda. Ieklausieties pēdējā vēstījumā, kas nāca no mūsu Glābēja lūpām, un pēc tam ticiet. Marka Evaņģēlijs 16. nodaļa, sākot ar 14. pantu:

Bet pēc tam Viņš parādījās tiem vienpadsmit pie galda sēžot un norāja viņu neticību un cietsirdību, ka tie nebija ticējuši tiem, kas pēc Viņa augšāmcelšanās Viņu jau bija redzējuši.

Un Viņš tiem sacīja: Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai.

³⁹ Un tā, daudzi cilvēki vienkārši sauc to par Vārdu. Vārdam ir taisnība. Taču Vārdam seko zīmes. Pāvils sacīja: “Evaņģēlijs atnāca pie mums (apmēram tā) ne tikai kā Vārds, taču caur Svētā gara spēku un izpausmi.” Lūk, lai apstiprinātu to, par ko viņš runāja, paklausieties:

...pasludiniet evaņģēliju visai radībai.

Kas tic un top krisfīts, tas tiks izglābts, bet, kas netic, tiks pazudināts.

Bet šīs zīmes ticīgiem ies līdz: Manā Vārdā tie ļaunus garus izdzīs, jaunām mēlēm runās,

tie ar rokām pacels čūskas, un, kad tie dzers nāvīgas zāles, tad tās tiem nekaitēs. Neveseliem viņi rokas uzlikts, un tie kļūs veseli.

Un Tas Kungs, kad Viņš ar tiem bija runājis, ir uzņemts debesīs un sēž pie Dieva labās rokas.

Un tie izgāja...tie izgāja un mācīja visās malās, un Tas Kungs tiem darbā palīdzēja un vārdu apstiprināja ar līdzesošām zīmēm. Āmen.

⁴⁰ Cik daudzi bija šeit citās sanāksmēs šonedēļ, paskatīsimies uz jūsu rokām, viscaur ēkā, it visur? Jūs redzējāt, ko izdarīja Svētais Gars, vai pareizi? Tieši šeit, pie šīs platformas bija cilvēks, kurš bija kropls vairāk kā piecdesmit vai sešdesmit gadus. Invalīdi piecēlās kājās un izgāja no šīs ēkas normāli un veseli. Tie, kuri bija akli jau kopš bērnības, ne tikai mītiski, iedomāti, bet ieguva redzi un aizgāja. Un pārējais – Svētais Gars bija šeit un atklāja cilvēku sirds noslēpumus, ik reizes nevainojami, pateica katram cilvēkam viņa slimību un kas ar viņiem nav kārtībā, un... Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Pareizi.

⁴¹ Lūk, tas nenotika tāpēc, ka es biju šeit; tas ir tāpēc, ka Viņš ir šeit. Saprotat? Viņš ir šeit. Lūk, šovakar Viņš ir šeit.

Mēs ņēmām, vienkārši pievedām kādus piecdesmit cilvēkus, bet cik daudziem no jums šovakar ir vajadzīgs, lai par jums palūdz? Es gribu redzētu jūsu rokas, vienalga kādā ēkas vietā jūs atrodaties. Tur varbūt ir vēl trīs vai četri simti cilvēku, varbūt piecsimt cilvēku, par kuriem ir jāpalūdz.

⁴² Un tā, šovakar, kā es vēlreiz to paziņoju...un šovakar, manuprāt, visiem būs iespēja. Kad viens nogurs, var nostāties cits. Un mēs varam sākt uzreiz, kamēr nav vēls, manuprāt, un palūgt par katru, kurš vēlas, lai par viņu lūdz. Un vēl, es gribu, lai tu man tici, patiešām, dārgais kristietī, es...es gandrīz ne...

Varbūt es jums nepatīku, taču es nesaprotu, kā jūs varat neticēt, ka es runāju jums patiesību. Tas... Jūs...es varu jums nepatikt. Sakiet: "Nu, man nepatīk... Ar brāli Branhamu, manuprāt, viss ir kārtībā, taču man viņš vienkārši nepatīk."

Nu, tas...tas ir jūsu...domājat, kā gribat. Es gribu, lai es jums patiktu.

⁴³ Un, ja būtu kāds, kurš man nepatīktu, nu, tad es cenšos ar viņu visu nokārtot. Un es cenšos, kā vien protu, būt patiesss un rīkoties kā kristietis, vai tas būtu mājās vai kur citur. It visur, kur es dodos, es...es vienmēr esmu centies darīt to, kas ir pareizs, un dzīvot tā, kā es runāju un stāstu. Un es dotu priekšroku, lai kāds dzīvotu man sprediķi, nevis man to izlasītu. Jo mēs esam uzrakstītas vēstules, visiem cilvēkiem lasāmas. Labāk es dzīvotu pareizi, un mans vārds būtu neaptraipīts, kad mans Skolotājs varētu pateikt: "Viņš ir kristietis," un cilvēki teiktu: "Viņš ir kristietis. Es nezinu tādu gadījumu, kad es būtu redzējis viņu rīkojamies nepareizi." Un ja...jeb kaut kas tāds...

⁴⁴ Un tā, ja es...ja es esmu atradis jūsu labvēlību, un es ticu, ka Dievs jau trīs nedēļas pierāda ar šī lietām, par kurām es esmu liecinājis, ka es esmu liecinājis par Patiesību. Un Dievs ir nostājies aiz manis un liecinājis, ka es esmu sacījis Patiesību. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Lūk, nav nekādu šaubu. Tā ir Patiesība. Un es...es nekad, nekad savā dzīvē neesmu centies izteikt savas jūtas pret cilvēkiem kā tagad, kad es cenšos panākt, lai jūs man notīcat.

⁴⁵ Lūk, ko es...es pateikšu, dārgais kristietī, ja tu būsi... Lūk, ja tu šeit esi grēcinieks un tu atzīsties savos grēkos, vai arī ja tu dzīvē esi izdarījis kaut no nepareizu, ja tu palūgsi Dievam tev piedot, bet pēc tam atnāksi šurp, lai par tevi palūgtu, ticot no visas sirds, ka Dievs tevi dziedinās... Un nav nozīmes, kas jums kait, kad jūs pienāksiet pie šīs platformas... Ja...ja tu esi akls, turi rokas uz savām acīm, un tikko kā uz tevis uzliks rokas, saki: "Kungs, es pieņemu savu redzi." Un ja...ja tas cilvēks ir kurls vai ar sliktu dzirdi, tad kāds, kas sēž viņam blakus, viņu pamācīs, pateiks viņam, lai tad, kad tas šķērsos platformu, lai tas tur rokas uz savām ausīm vai kaut kā tā, kad viņš atnāks šurp, lai saka: "Kungs, es

pieņemu savu dzirdi.”

Tie, kuri ir slimi, daudziem no klātesošajiem ārsti nevar palīdzēt. Medicīna nevar jums palīdzēt, jo īpaši ar sirds slimību, vēzi un visu ko tamlīdzīgu.

Viņi ļoti cenšas, medicīnas zinātnē. Es par viņiem lūdzos. Nav tādas dienas, kad es nelūgtos, lai Dievs kaut kur iedod cilvēku rokās to, kas palīdzēs atrast kaut ko, kas palīdzētu tiem cilvēkiem. Patiesībā es nedomāju, ka mēs varam būt kristieši, ja mēs tā nedarām. Tā ir taisnība. Vai varat iedomāties kādu nabaga cilvēku, kurš ir ciešanās, kuram kāds varētu izdarīt kaut ko, lai palīdzētu. Bet jūs sakāt: “Tu lūdzies par medicīnu?” Jā, cienītie. Es nejoku.

⁴⁶ Un tā, vērsiet savas sirdis pretim Dievam. Lūk, Dievs pats izmantoja ārstniecības līdzekļus. Jesaja aizgāja un paņēma no vīģēm uztaisītu kompresi, un uzlika to Hiskijam, lai dziedinātu viņu no augoņiem. Un daudz kas tika mērķts ūdenī. Un Jēzus uzlika dubļus uz cilvēka acīm, dubļus, tieši to, no kā nāk zāles un pārējais.

Zāles nedziedina. Neviena ārsts nevar pateikt, ka zāles dziedina. Zāles tikai palīdz dabai. Vienīgais esošais dziedinātājs ir Dievs. Tā tas ir.

Un tā, kad Jēzus atnāca uz zemes, tur bija daudz ārstu; Viņš nekad nenosodīja nevienu no tiem, nekad neko par to neteica. Ar viņiem viss ir kārtībā. Un tādā laikā, kurā mēs dzīvojam, kad ir miljoni un miljardi cilvēku, un uz zemes ir pilns ar mikrobiem un slimībām; ko mēs vispār varētu izdarīt, ja mums tā visa nebūtu? **[Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.]**

⁴⁷ Tāpēc, dārgie kristieši, ja jums ir cilvēcīga sirds, skatīsimies uz visu pareizi. Ja zāļu dzeršana vai kaut kas tāds traucē jūsu ticībai, tad izvairieties no tā. Saprotat? Taču es jums pateikšu...

Es zinu, ka jūs sacīsiet: “Nu, es zinu ārstus, kas smejas par Dievišķo dziedināšanu.”

Arī es zinu, un es zinu sludinātājus, kas arī par to smejas. Tā tas ir. Daudzi no viņiem par to smejas. Atklāti sakot, esot godīgam ar jums un ar manu Bībeli **[Brālis Branham plaukšķina pa Bībeli–Tulk.]**, es esmu saticis vairāk sludinātājus, kas netic Dievišķajai dziedināšanai, nekā ārstus. Tāpēc ka daudzi, daudzi brīnišķīgi ārsti brauc pie manis uz mājām, lai par viņiem palūgtu. Un mēs apsēžamies istabā un sirsnīgi, atklāti runājam. Es vēl neesmu dzirdējis nevienu, kurš nebūtu man pateicis: “Protams, brāli Branham, es ticu.” Un jo īpaši kāds ķirurgs, viņš sacīja: “Es esmu guldījis uz galda cilvēkus,” un sacīja, “viņiem vienkārši apstājas elpošana. Mēs aiznesam viņus, un pēc kāda laiciņa viņi atdzīvojas, viņi atkal sāk elpot un izveseļojas. Kurš to izdarīja?” jautāja viņš.

Es sacīju: “Dievs.”

Viņš sacīja: “Tev ir taisnība.” Sacīja: “Mēs varam izgriezt plīsušu apendiksu, taču mēs nevaram dziedināt to vietu, kuru mēs izgriežam. Tas ir jādara Dievam.”

Zobārsts var izraut zobu, bet kurš gan dziedinās to dobumu?

Zāles nevar radīt audus. Zāles tikai uztur to tīru. Ārsts var ielikt vietā tavas rokas kaulu, taču viņš nevar radīt kalciju un pārējo, kas dziedina roku. Tas ir jādara Dievam. Tā tas ir.

⁴⁸ Tieši tāpat kā Vasarsvētku draudzes sfērās... Ak, es negribu teikt, varbūt jūs mani vairs tik ļoti nemīlēsiet. Taču, ja vien jūs būtu savaldījuši fanātismu un būtu saglabājuši visu tīrībā un skaidrībā – visa šī pasaule alkst pēc tā, kas ir jums. Tā tas ir. Ja jūs būtu ļāvuši... ik dienas pievienotu draudzei glābjamos un nevis šķeltos savās mazajās konfesijās un strīdētos viens ar otru, tad Draudze jau sen būtu aizgājusi Godībā. Tā tas ir. Āmen. Pareizi. Āmen. **[Sanāksme aplaudē–Tulk.]** Pateicos.

⁴⁹ Un tas ir vienīgais manas kalpošanas mērķis – ieraudzīt Dieva Draudzi saliedētu. Saprotat? Nav nozīmes, kam tic tas otrs, ar to viss ir kārtībā.

Ja tu esi atdzimis no Dieva Gara, tu esi kristietis. Saprotat? Jo tu esi dzimis no augšas. Saprotat? Taču tev ir jāpiedzimst no augšas. Ir jāpiedzimst no Svētā Gara, tam ir jāienāk tavā dzīvē, un tas padara tevi par kristieti. Tas apzīmogo tevi līdz tavas izpiršanas dienai.

Kamēr vien jūs dzīvojat pareizi un Viņš vienmēr ir ar jums, jums tas izdosies, vēstule Efeziešiem 4:30: “Neapbēdināt Dieva Svēto Garu, ar ko jūs esat apzīmogoti līdz nākošajai atmodai? – Līdz jūsu izpiršanas dienai.” Pareizi.

⁵⁰ Svētais Gars liecina un tevi pieņem, un Dievs tevi pieņem un uzliek tev Savu zīmogu, Viņš tevi iezīmē.

Es esmu ganījis lopus. Es atceros, kā mēs vācām viengadniekus iezīmēšanas laikā. Mēs devāmies tur, uzsējām viņiem striķi un tos turējām, un ņēmām lielu, uzkarsētu degzīmi un tam uzspiedām; tas kādu laiciņu blāva un sprauslāja. Taču, brāli, ar viņu viss bija kārtībā. Mēs zinājām, kam viņš pieder.

⁵¹ Reizēm kādam ir jāiziet tur ārā un kādu laiciņu jāpaslapstās. Taču, kad Svētais Gars izdedzinās no jums visu velnu, tad jūs jau zināsiet, kurā pusē jūs esat. Tā tas ir.

Noņem no viņa pineklus, viņam būs teju vai skriešanas lēkme, taču viņš ir iezīmēts, brāli.

Es jums saku, es esmu redzējis, kā pie altāra atnākušajiem arī bija skriešanas lēkme, viņi skraidīja, kā vien varēja. Taču viņi bija iezīmēti.

Kad Svētais Gars iezīmē jūs Dieva Valstībā, notiek tas, ko jūs atcerēsieties, kamēr vien dzīvosiet. Pareizi. Nav nozīmes, kur jūs klīstat, jūs tik un tā to atcerēsieties un jūs nevarēsiet...jūs nevarēsiet atrast mieru līdz savas nāves dienai, ja no tā brīža nekalposiet Dievam. Tā tas ir.

Jā, tāpat kā balodis, kurš aizlidoja no šķirsta. Tas devās prom un nevarēja atrast mieru savām kājām, kamēr neatgriezās un nepieklauvēja pie šķirsta durvīm. Viņš atgriezās atpakaļ.

⁵² Un tā, tās zīmes, ko Dievs pieļauj un dara, tas ir Svētais Gars šeit, darbojas ar cilvēkiem. Viņš ir šeit. Viņš zina visu, kas ir jūsu sirdīs. Viņš zina par jums visu. Šobrīd Viņš ir tieši šeit.

⁵³ Paklausieties, dziedināt cilvēku, es to nevarētu, un neviens cits arī nevarētu. Jēzus nevarēja nevienu dziedināt, ja sākumā viņi neticēja, ka Viņš var. Un Viņā nebija tikuma spēka, ja viņi neticēja, ka Viņā šis tikuma spēks bija.

Reiz dažiem cilvēkiem sagribējās apmierināt ziņkāri. Viņi apsēja Viņa seju ar lupatu un ar niedri sita Viņam pa galvu, sakot: “Nu, ja Tu esi pravietis, tad pravieto un pasaki, kurš Tev iesita.” Viņš pat neatvēra Savu muti un nepateica ne vārda. Viņš nebija kaut kāds klauns. Nē, Viņš bija Dieva Dēls.

Taču nabaga pazemīgā sieviete, kura patiešām Viņam ticēja un kurai bija asiņošana, viņa izlīda cauri pūlim un pieskārs Viņa drēbēm, un Viņš sacīja: “Spēks izgāja no Manis.”

Svarīga ir attieksme, ar kādu tu pienāc. Un, kad jūs nākat šovakar, kā gan jūs varat dzirdēt, ja nav, kas sludina; un kā gan sludinātājs var sludināt, ja viņš nav sūtīts?

Un tā, es gribu, lai jūs saprotat, ka šobrīd mans galvenais mērķis šeit ir iepazīstināt jūs ar Dieva fenomenu.

Lūk, jūs nevarat atnākt šurp, man nezinot, kas ar jums nav kārtībā. Jūs nespētu šeit nostāvēt.

⁵⁴ Es esmu sēdējis pie galda un runājis ar kalpotājiem, kad es ēdu viņiem...ēdu kopā ar viņiem pie galda, un izgāju uz ielas un apskāvu viņus, un pateicu, ka viņi dzīvo laulības pārkāpšanā.

Un viņš saka: “Brāli Branham, lūdzu, nevajag, ak, nevajag...palūdz Dievu, lai...” un visu ko tādu.

To nevar noturēt. Tā ir dāvana, kuru man iedeva Dievs; tā ir mana. Un es gribu to lietot tik cienījami un godājami, kā vien māku, un tikai lai pagodinātu Viņu. Un ko...ar visu, ko Viņš ļaus man zināt, es gribu ar to paaugstināt Viņu. Saprotat?

⁵⁵ Taču es varētu stāvēt un lūgt par jums gadu no vietas, un tas nedotu jums pilnīgi nekādu labumu, kamēr sākumā jūs nepieņemsiet Jēzu Kristu kā savu Dziedinātāju. Un ja kāds no šiem kalpotājiem, kuri stāv šeit, stāvētu manā vietā, un jūs atnāktu un ticētu, ka Dievs dzird viņu lūgšanu, jūs tiktu dziedināti tieši tāpat kā tad, ja šeit stāvētu un lūgtu par jums pats Jēzus.

Tas ir smags vārds, vai ne? Taču tā ir patiesība. Viņš iedeva Savai Draudzei Visu spēku un varu, kas Viņam bija, bet jūs vienkārši baidāties rīkoties saskaņā ar to. Un tā, vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

⁵⁶ Paklausieties, ja Dievs apstiprināja kā patiesību to, ko es sacīju, es gribu jums kaut ko pajautāt. Vai tad nebija tā, ka katrs cilvēks, kurš atnāca šeit uz platformas, ja es piestāju un nedaudz parunāju ar viņu, atgriezās viņu dzīves pagātnē, ieraudzīju tur kaut kāds lietas un pilnībā atklāju tās, lai...vienkārši atklāju to un pateicu, ko viņi dzīves laikā ir izdarījuši, un grūtības, kādas viņiem ir bijušas, un visu pārējo, pilnīgi precīzi... Vai pareizi? Ja visi jūs, ļaudis, atrodaties šeit kā liecinieki pārējiem, paceliet roku, ja jūs esat to...to redzējuši. Lūk, lūdzu. Jebkurā laikā, jebkurā sanāksmē, it visur kopš tā laika, kad es izteicu to apgalvojumu vairāk kā pirms četriem gadiem, tas ir bijis precīzi tā. Jūs, kuri jau ilgu laiku esat bijuši sanāksmēs, dažādās sanāksmēs, paceliet roku, paskatieties, vai tā nebija it visur vai jebkur citās sanāksmēs. Redzat? Lūk, tas parāda, ka šeit ir kāda pārdabiska Būtne. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

⁵⁷ Lūk, vienkārši paskatieties uz dziedinātajiem cilvēkiem. Paskatieties uz to, kas ir noticis. Paskatieties uz šo padzīvojušo brāli, kongresmeni (šovakar viņš neatrodas šeit), kurš sešdesmit sešus gadus bija invalīds, paralizēts no jostasvietas uz leju. Bija sēdējis lielās sanāksmēs vēl tur ar Billiju Sandeju un ar tiem lielajiem vīriem, un vēl ar Polu Raideru un Redidžeru, ar tiem, kuri visu to laiku mācīja Dievišķo dziedināšanu. Vīri, misters Frīmans un misters Odžilvi, un daudzi no tiem vīriem, kuri sludināja Dievišķo dziedināšanu, kuri sēdēja un lūdzās par viņu, un tā tālāk. Taču viņš vienkārši nespēja to satvert.

Taču tad, kad viņš atnāca un es atnācu šurp, nekad dzīvē nebiju šo cilvēku redzējis vai dzirdējis par viņu, un ieraudzīju, kā tur parādās vīzija, ieraudzīju viņu kā...augstākajā tiesā un tā tālāk, un pateicu. Un man sagribējās uzzināt, kur tas bija.

Dažas minūtes es pavēros apkārt un parunāju ar mazu melnādainu meitenīti, kura gulēja šajā pusē. Tad pēc pāris minūtēm es ieraudzīju ārstu, kas tur stāvēja, un viņam kaut kas bija uz galvas, un es sāku to aprakstīt, un tā sieviete sāka raudāt.

Es paskatījos atpakaļ un vienkārši to ieraudzīju, bet tad ieraudzīju, ka tas cilvēks iziet, un šis cilvēks pateica: "Nu, ja Dievs ir šeit un zina manas dzīves pagātņi, tā ir patiesība." Un viņš nometa savus kruķus un gāja (redzat?) pilnīgi normāls. Tas bija februārī. Viņš ir bijis šeit katru vakaru. Taču šovakar, viņam šovakar bija jārunā, viņš atgriezīsies rītvakar.

⁵⁸ Viņš uzrakstīja katram karalim, manuprāt, katram kongresa gubernatoram, prezidentam, Čērčilam un visiem, izsūtīja viņiem savu liecību par notikušo. Un Anglijas karalis Džordžs grasās...manuprāt, viņš kā atbildi aizsūtīja viņam savu liecību. Man ir karaļa Džordža pateicības fotokopija par manu lūgšanu un tā tālāk, kad viņš tika dziedināts no izkaisītās sklerozes. Un citi ievērojami vīri pa visu valsti, kad īstenojās...

⁵⁹ Lūk, es esmu centies būt godīgs; es esmu centies būt tik patiess, cik vien spēju.

Lūdzu, mani draugi kristieši, pieņemiet tagad manus vārdus. Un tā, šobrīd es runāju, pamatojoties uz Dieva eņģeļa pilnvarām, kurš visu laiku nāk man tuvāk un tuvāk šeit uz platformas. Un

pamatojoties uz Dieva Vārdu, kuru iedvesmoja uzrakstīt Jēzus Kristus...iedvesmoja cilvēkus. Ja jebkurš no jums, ļaudis, ies cauri šai rindai (bet šie vīri un es stāvēsim šeit, uzlikdami jums rokas), ticēdami, ka jūs tiksiet dziedināti, tad tu būsi vesels cilvēks. Lūk, ja jūs varat tam noticēt, bet ja jūsu ticība nespēj pietiekami pacelties, tad atnāciet un pamēģiniet, tik un tā aplieciniet to un turieties pie tā, kamēr tas notiks. Saprotat?

⁶⁰ Un tā, vai jūs ticat, ka es esmu runājis jums Patiesību? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Visa ticība ir vērsta uz Visuvareno Dievu, uz Evaņģēliju, kuru es sludinu, stingri balstoties uz Dieva Vārdu. Un šīs zīmes, kuras Viņš tagad rādīja, ir piepildījums tam, ko Viņš ir apsolījis: "Šīs lietas, ko Es daru, arī jūs darīsiet."

⁶¹ Un tā, jūs, kalpotāji, kad iesiet lūgties par slimajiem, jūs varbūt nekad un...varbūt nekad manā vecumā... Nekad vairs šīs lietas... Un nemaz necentieties, ja nezināt, ka Dievs runā, jo kaut kas notiks. Taču jūs esat kalpotāji, jūs esat Dieva bērni, bet cilvēki ir slimi. Paskatieties uz tiem simtiem, kas atrodas šeit. Ejiet, rīkojieties, lūdzieties par slimajiem, palīdziet viņiem sākt, būvējiet ticību, uzlieciet viņiem rokas. Jums ir tiesības to pieprasīt. [Brālis Branham klauvē pa kanceļi–Tulk.] Ejiet un dariet to Tā Kunga Vārdā, ikviens no jums. Saprotat? Ejiet pa lielceļiem, sānceļiem, pa taciņām, it visur, aplieciniet šo Evaņģēliju.

⁶² Daudzie kalpotāji, kuri esat tur, kuri atnācāt vēlāk un netikāt stādīti priekšā uz platformas, dariet to pašu. Ejiet uz kaut kuriem, pat jūs, sievietes, savā rajonā, ejiet uz slimnīcām, lūdzieties par slimajiem, ticiet tam, vingriniet savu ticību un steidzīgi dariet kaut ko Dieva bērniem, pirms Jēzus nāks.

Nevajag teikt: "Nu, varbūt es nespēšu, brāli Branham, pateikt viņiem viņu sirds noslēpumus un visu *to*, *šito* un arī *to*."

Jums to nevajag darīt. Jums tas nav jādara. Lūdzieties par slimajiem. Iedvesmo tieši šī Evaņģēlija lieta. Ir jāpiedzimst zem konkrētas zīmes, lai to darītu. Ir jābūt iepriekšnolemtam, lai ko tādu darītu. Ir jābūt iepriekšnolemtam, lai kaut ko darītu. Tas bija dots, iespējams, vēl pirms tūkstoš gadiem, es nezinu.

⁶³ Taču, lūk, tam nav nekāda sakara ar dziedināšanu; tas nepadara nevienu kaut kādā veidā vairāk taisnu nekā pārējie. Es vienkārši gribu būt ar jums paties un godīgs. Kad es stāvēšu tur tiesā, man būs jāstāstas ar to, par ko es runāju. Saprotat? Necentieties atdarināt.

Ja *tas* vīrs lūdzas par cilvēkiem, kuri saķer ausis un lēkā visapkārt, un bļauj, nemēģiniet viņu atdarināt. Dari to, ko darīt tev liek Tas Kungs. Ja Viņš pateiks iet uz slimnīcu, nomesties ceļos un klusiņām palūgt, ej un dari to. Ja Viņš pateiks tev iet un palūgt par kādu šajā ēkā, kad viņi šeit ir slimi un notiek mūsu sanāksmes, tad vienkārši ej turp un palūdz par viņiem. Pareizi.

⁶⁴ Tā ir dāvana, Svētā Gara dāvana. Ķermenī darbojos deviņas garīgās dāvanas. Un šovakar tas varbūt ir vīrs *šī* cilvēka, rītvarak uz *tā* cilvēka, uz viņa. Un dari to, ko saka darīt Svētais Gars. Jo tās ir dāvanas, deviņas dāvanas, kuras ir Ķermenī, darbojas Ķermenī it visur. Un šim Ķermenim būtu jādarbojas vienoti, harmoniski. Mēs attīrām visus sārņus, tieši tā tas būs. Āmen. Visas nesaskaņas...

⁶⁵ Un tā, lai Dievs jūs visus svētī. Manuprāt, šodien mans mazais puika šeit izdalīja lūgšanu kartiņas. Viņš izdalīja piecdesmit, man šķiet. Burtu "Z". Kur viņš ir? Z-1 līdz 50, manuprāt Billijs tās izdalīja, jā. Vai pareizi, Pol? Z-1...

Es viņu saucu par Polu, jo mājās Indiānā arī mani sauc par Billiju un viņu...un arī viņu sauc par Billiju, tāpēc man ir jāsauc viņš par Polu, lai viņi zina, par kuru mēs runājam.

Un tā, viņš izdalīja piecdesmit lūgšanu kartiņas. Es gribu, lai tie...

Un tā, paskatīsimies, cik daudziem no tiem, kuri atrodas šeit uz saliekamajām gultām un nestuvēm, ir lūgšanu kartiņas? Šobrīd es redzu tikai vienu uz nestuvēm. Manuprāt, jūs šopēcpusdien

netikāt iekšā. Mēs bijām...netikāt atpakaļ laicīgi. Taču, lūk, es pateikšu jums, ko mēs izdarīsim: mēs centīsimies palūgt arī par katru.

⁶⁶ Lūk, šī kundze, kura guļ šeit uz saliekamās gultas, lūk, vienu brītiņu. Tev ir lūgšanu kartiņa, māsa. Vai tici no visas sirds? Tu tici. Vai tici, ka Dievs tevi dziedinās? Vai tici, ka Viņš ir šeit, lai darītu tevi veselu? Es gribu, lai tu skaties uz šo pusi. Es gribu tev pajautāt tik pazemīgi, kā vien protu, būdams kalpotājs, tu...es redzu, ka tev tur ir lūgšanu kartiņa. Un tā, es nevaru tevi dziedināt, man dārgā māsa, taču es varu tev pateikt, ja vien Dievs man ļaus, kas ar tevi nav kārtībā. Vai tu tam tici? [Māsa saka: "Jā."–Tulk.] Vai tu tici, ka Dievs ļaus man to izdarīt? Un tu zini, māsa, ka es...es neko par tevi nezinu, taču es gribu, lai tu skaties uz šo pusi un vienkārši tici ar visu sirdi. Vai tu tici? Labi. Vai tu tici man kā Dieva kalpam? Es vienkārši cenšos panākt, lai tu parunā ar mani, kā to darīja Skolotājs pie akas. Vai saproti? Jā, tev ir audzēji, vai pareizi? ["Jā."] Jā, tā tas ir. Un tev ir arī sirds slimība? Vai pareizi? Labi. Pēdējā laikā tev bija ļoti liels nogurums, vai pareizi, māsa? Lūdzu, tagad vienkārši piecelies no savas guļvietas un ej mājās, un tici.

⁶⁷ Viņa pieņem savu Dziedinātāju un dziedināšanu, pieceļas no nestuvēm. Viņi pieceļ viņu, lai viņai palīdzētu. Lūk, kur viņa ir. Āmen.

Ziniet, pateiksim: "Slava mūsu Debesu Tēvam." [Sanāksme priecājas un saka: "Slava mūsu Debesu Tēvam."–Tulk.] Un tā, jūs varat pateikties Tam Kungam no visas sirds.

Lūk, tai kundzei bija lūgšanu kartiņa. Taču tie, kuriem šeit nav lūgšanu kartiņas, es gribu, lai jūs paceļat savas rokas, vai arī kaut kur, kur jums nav lūgšanu kartiņas... Labi, vienu brītiņu. [Māsa kaut ko saka brālim Branhamam–Tulk.] Labi, tagad esiet godbijīgi. Un tā, jūs, kuriem nav lūgšanu kartiņas un neko par mani nezināt, kam vispār nekad nav bijis ar mani nekādas saskarsmes, es gribu, lai tagad jūs vienkārši skatīties šajā virzienā un ticat, kaut kur... Vienu brītiņu.

⁶⁸ Jā, kundze, kura sēž tur rozā kleitā. Paskaties šajā virzienā, māsa; tev nav lūgšanu kartiņas, vai ne? Tu ciet no vēža. Vai tā nav taisnība? Piecelies kājās. Ej mājās un esi vesela, un aizmirsti par savu vēzi; tas no tevis ir prom, māsa. Tev tā vairs nav.

⁶⁹ Vai jūs ticat Tam Kungam? Tagad jūs, ļaudis, kuriem ir lūgšanu kartiņas "Z" no 1 līdz 50, nostājieties šeit pēc numuriņiem 1, 2, 3, 4, 5 un tā tik uz priekšu. Kad jūs lūdzaties par slimajiem un runājat ar viņiem, jo vairāk jūs lūdzaties, jo vairāk jūs runājat ar cilvēkiem, jo vairāk jūs par viņiem uzzināt.

⁷⁰ Es gribu palūgt manus brāļus kalpotājus, ja viņi vēlas, uz brītiņu nostāties šeit aiz mugurē, man aiz muguras.

Es pateicu par cilvēkiem, kuriem nav lūgšanu kartiņas, tāpēc ka daži no viņiem domā, ziniet, ka, skatoties uz lūgšanu kartiņu, cilvēks par to domā, un tad sanākot domu telepātija. Taču tas tā nav. Tas... Es paņemu tos, kuriem nav lūgšanu kartiņas. Tam nav nozīmes. Jebkuru šai auditorijā, nav nekādas nozīmes; jūs to zināt. Cilvēki ir nākuši šurp, un bija pateikts, ko viņi izdarīja, kad viņi bija mazi bērniņi un citas lietas. Vai tā tas ir? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Un tā it nemaz nav domu telepātija. Tas ir Visvarenā Dieva spēks.

Lūk, ja jūs tam neticat, tad jums nebūs no tā nekāda labuma. Taču, ja jūs tam patiešām ticat, tā jums ir dziedināšana. Visi esiet godbijīgi.

Un tā, atvediet tos, kuriem ir lūgšanu kartiņas Z-1 līdz Z-50. Un lai viņi nostājas rindā pēc kārtas numura, lūk, šeit: Z-1, Z-50. Bet uzreiz pēc tam, kad tie aizies, mēs nostādīsim rindā visus, kuri vēlas, lai par viņiem palūdz, lūk, no šīs solu ejas, pēc tam visus, kuri vēlas aizlūgšanu, no šīs ejas, pēc tam visus, kuri vēlas aizlūgšanu, no šīs ejas, un visus, kuri vēlas aizlūgšanu, lūk no turienes. Un atvedīsim viņus šurp un šovakar palūgsim par visiem. Vai ticat, ka mēs varam to izdarīt? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vai jūs pieņemsiet to kā savu dziedināšanu? ["Āmen."] Un tā, sākumā atļaujiet

nostāties tiem, kuriem ir lūgšanu kartiņas.

⁷¹ Labi, māsa, vai tu tici tam no visas sirds? Tu ciet no tuberkulozes, vai pareizi, māsa? Tuberkuloze tev jau ir ilgi. Vai tā ir? Kā gan es varētu zināt, kas ar tevi nav kārtībā, ja šeit nebūtu Dievs? Vienkārši piecelies un ļauj...brītiņu paskaties uz mani, es gribu ar tevi parunāt.

Un tā, mēs neesam pazīstami, tu vienkārši uzkāpi šeit augšā. Un, kad es paskatījos uz tevi, kaut kas no tevis runāja.

Es tev saku, māsa, turklāt tu arī ļoti raizējies, vai pareizi? Jā? Tas tev bija jau agrāk. Vai tad tā nav? Un tu izveseļojies, taču tu baidies, ka tas atkal pie tevis atgriezīsies. Vai tad ne tā? Es gribu, lai šovakar tu aizej no šejienes un tici no visas sirds, ka tas ir beidzies, un tu būsi vesela. Vai tu man tici? Atnāc šurp.

Mūsu Debesu Tēvs, šajā vakarā mēs svētām mūsu māsu viņas dziedināšanai, Tava Dēla, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Lūk, paskaties, māsa, pārtrauc raizēties. Dodies prom no platformas, paēd, priecājies Tai Kungā un esi vesela.

⁷² Labi. Tagad visi esiet cik vien iespējams godbijīgi. Vienu brītiņu. Es vienkārši gribu, lai pār mani nonāk svaidījums, un tad es palūgšu kalpotājus šeit iznākt, nostāties man apkārt, lai mēs sāktu lūgties par slimajiem.

⁷³ Rītvakar mēs gribas nostādīt šeit visus cik vien iespējams tuvu, lai...atpazīšanai, ja vien mēs varēsim. Tāpēc lai... Mēs zinām, un Svētais Gars būs šeit, lai runātu ar mums. Un tā, tagad Viņš ir šeit. Taču, kad es dažas reizes sajūtīšu, kā nonāk ļoti stiprs svaidījums, tad Viņš... Viņš sāks nonākt pār cilvēkiem.

Labi, atvediet slimnieku.

⁷⁴ Vai jūs esat slimnieks, ser? Labi. Tu izskaties diezgan bāls; tu neapšaubāmi esi slim. Vai tu tici man kā Dieva kalpam? [Vīrietis saka: "Protams, ticu."–Tulk.] Tu tici, vai pareizi, ser? ["Es ticu."] Labi. Tu ciet no sirds slimības, vai pareizi, brāli? Tagad kāp zemē no platformas. Kungs Jēzus Kristus no Nācaretes dara tevi veselu.

⁷⁵ Visi esiet godbijīgi, tagad visi esiet pēc iespējas godbijīgāki. Labi, vienkārši neviens... Tikai esiet dievbijīgi. Vienu brītiņu. Un tā, esiet visi...esiet dievbijīgi.

⁷⁶ Labdien, ser! Tu viņu mīli, vai pareizi? [Brālis saka: "Jā, mīlu."–Tulk.] Cik brīnišķīgi! Tev ir labs, jauks gars, mans brāli. Dievs tevi svētīs. Un tu domāji, ka būs brīnišķīgi tikt vaļā no tās tuberkulozes, ar tevi viss būs lieliski un brīnišķīgi, un Dievs darīs tevi veselu. Viņš to ir izdarījis. Tāpēc tagad vari kāpt lejā no platformas. Dodies uz darba laukiem, kur tu gribi doties, un lai Dievs tevi svētī, mans brāli.

⁷⁷ Visi pateiksim: "Slava Kungam." [Sanāksme saka: "Slava Kungam!"–Tulk.] Atvediet slimnieku.

Labdien, māsa! Un tā, mēs nepazīstam viens otru, vai pareizi, māsa? Es nekad dzīvē neesmu tevi redzējis. Kāds... Tev iedeva lūgšanu kartiņu, un uz tās bija numurs, un tu nostājies tur rindā pēc sava numura. Pareizi? Un es...Dievs zina, ka es nezinu, ko tu esi uzrakstījusi uz savas lūgšanu kartiņas; man tas neko nenožīmē. Es nezinu. Taču es...es spēšu uzzināt ar šīs dāvanas palīdzību, kuru man ir devis Dievs, kas ar tevi nav kārtībā. Vai tu to pieņemsi? Un, ja es spēšu caur Svētā Gara spēku, kuru tu šobrīd jūti... Pareizi? Tev ir daudz problēmu.

Atļauj man tev kaut ko pateikt tagad, kamēr es tevi redzu. Es redzu par to vīzijā. Tev...tev ir savāda gaite; tur ir kaut kas... Tas ir artrīts, vai ne? Vai tā ir? Pareizi. Tev asinīs ir skābe, kas izraisa

tev... Tu kļūsti stīva un viss kas tāds, vai pareizi? Reizēm no tā kļūst ļoti grūti, jo īpaši agri no rīta, kad tu celies. Vai pareizi?

Vai tu man ticēsi kā Dieva pravietim? Kāp lejā no platformas un saki, ka tu esi vesela.

⁷⁸ Kalpotāji, atnāciet šurp, atnāciet. Kalpotāji, nostājieties šeit, vienkārši... Es negribu pārāk tajā iet, kamēr tas nav noticis. Labi.

Lai Dievs tevi svētī, mana mā, un dziedina tevi.

⁷⁹ Un tā, lai kalpotāji nostājas tieši šeit rindā. Kur ir tas kalpotājs, evaņģēlists, brālis Kīns, kura vārdu nekādi... Jā, tas Kings, kas lūdzās, Kains. Ja viņš ir, lai...atvediet šurp arī viņu. Un tagad nostājieties šeit, kalpotāji, dubultā rindā, tieši no *šīs* puses. Jūs tagad nostāties, lūk *šādi*, lūk *šeit*, jā, pareizi, tieši *tur*.

Un tā, jūs, ļaudis, kuri stāvat tur rindā... Palīgi, es gribu, lai jūs vērojat rindu. Palīgi, lūk *šeit*, priekšā. Es gribu, lai jūs vērojat rindu. Un tikko kā šī rinda beigsies, lai kāpj augšā cilvēki no *turienes*, pēc tam no *šejienes*.

Un tagad jūs visi kopā, ziniet, veiksīm veltīšanos. Jūs visi, kas vēlaties šovakar tikt dziedināti, uzlieciet roku uz sirds.

Visvarenais Dievs, uzklausi Tava kalpa lūgšanu. Tu mūs redzi, Tu redzi, kā nokrīt zvirbulis, un es zinu, ka Tu redzi šos cilvēkus. Un es lūdzu, Tēvs, lai Tu dziedini ikvienu no viņiem. Un tagad līdz ar viņiem, mēs Tev atdodam sevi ķermeņa dziedināšanai, Jēzus Kristus, Dieva Dēla Vārdā. Āmen.

⁸⁰ Lai Dieva svētības ir uz jums visiem, kad jūs nāksiet. Un tā, godbijīgi, lai tagad kāds no kalpotājiem nostājas *šeit*, lūk *šeit*, arī no *šīs* puses, brāļi, šeit ir divkārša rinda. Un es vēlos, lai jūs uzliekat savas...

Lai tā kundze tur stāv, viss kārtībā, Billij. Viss ir labi, lai...lai kalpotāji nostājas, lūk, *tur*. Labi.

Un tā, nāciet, brāļi, ja jūs visi gribat tikt šai rindā un šeit nostāties, un stāvēt, lai lūgtu.

⁸¹ Lūk, es gribu, lai klausītāji ierauga, ka es cenšos kā vien protu, lai nostādītu jūsu priekšā Jēzu un manus brāļus. Saprotat? Es mīlu šos vīrus. Viņi ir Dieva kalpi; viņi ir Dieva dēli. Ja mēs nokļūsim debesīs, mēs vienkārši...

Labi, brāli Kain, atnāc tagad šurp un nostājies šeit, lai arī tu lūgtos par šiem cilvēkiem. Es gribu, lai tu nostājies, lūk, tieši *šeit*.

Brālis Kains šeit tiks stādīts priekšā nākamajos vakaros. Es gribu, lai jūs atnākat viņu paklausīties. Lūk, mēs šobrīd stāvam šeit, lai lūgtu par slimajiem. Visi esiet cik vien iespējams dievbijīgi. Un tā, kad cilvēki sāks nākt...

Es gribu, lai jūs, ļaudis, skatāties uz šo pusi. Šovakar šeit tiks dziedināti daudzi cilvēki, jo šie kalpotāji uzliks viņiem rokas, un Dievs dziedinās tos pēc viņu ticības.

⁸² Lūk, šī zināšanu, zinību un tamlīdzīgi (kā es to saucu) dāvana, tikai tāpēc vien, ka tā nenonāks uz šiem brāļiem... Iespējams, tas nekad nenotiks; es nedomāju, ka tā nonāks, kamēr vien es esmu dzīvs. Pēc tam, kad es nomiršu, tā varbūt uz kāda nonāks. Taču, redziet...to taču jau ir pateicis Svētais Gars, tas pats eņģelis. Tāpēc es zinu, ka tā...tā būs.

⁸³ Un tā, pievērsiet uzmanību. Bet šie vīri ir Dieva aicināti lūgt par slimajiem tieši tāpat, kā aicināts ir ikviens (saprotat?), tāpat kā visi pārējie. Un tā, kad viņi liks virsū rokas slimajiem, es gribu, lai jūs tagad pavērojat, kad mūsu brālis Kains un pārējie liks rokas virsū slimajiem, un arī šie gani. Pavērojiet, kas notiks ar slimajiem. Ja viņi ticēs un nokāps no šīs platformas, viņi būs veseli.

Kropļie šeit noliks savus spieķus. Saliekamās gultas, kuras aiznesīs palīgi...atstājiet savu gultu

tur stāvam. Aizstumiet to uz to vietu un ejiet. Ratiņkrēslus, atstumiet savus ratiņkrēslus, lūk šurp, un ejiet, lūk, uz to pusi.

Vai jūs tā darīsiet? Vai jūs ticat Dievam? Vai jūs Viņu pieņemat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Draugi, beidziet tagad spēlēties, pietiek, iesim pie Dieva šeit un tagad.

Labi. Es gribu nedaudz svaidījuma, lai es varētu redzēt, kas notiek. Vienu brītiņu, es atkāpšos uz šejieni, kur jūs varēsiet skatīties, kā sanāk kalpotāji, šeit es vienkārši būšu viens no viņiem, uzlikdams rokas slimajiem. Un tā, godbijīgi.

Un tā, kurš ir slimnieks? Kur ir slimnieks?

⁸⁴ Vai tu esi slimnieks, māsa? Labi, atnāc šurp. Tu zini, ka mēs ar tevi neesam pazīstami. Es neko par to nezinu. Vai pareizi?

Tagad būs grūtāk. Protams, stāv šī kalpotāju grupa un pārējie, kustās dažādi cilvēku gari.

Brāļi, lūdzu, esiet patiešām godbijīgi un nekoncentrējiet savas domas uz mani, vienkārši skatieties.

Es gribu, lai tu skaties šurp uz mani, māsa, un tici no visas sirds. Labi. Vai tu pieņem mani kā Dieva pravieti? Vai tu tici, ka tas, ko es saku, ir patiesība? Tu tici.

Es redzu kundzi, kura stāv manā priekšā. Tev daudzas lietas ir nepareizas. Tev bija viena slimība, kura ilgu laiku tevi mocīja, un tu ciet no artrīta. Vai pareizi? Ilgu laiku tevi mocīja sieviešu slimība. Vai pareizi? Labi, pacel, lūk *šādi*, rokas, saki: "Kungs Jēzu [Māsa atkārtoti: "Kungs Jēzu."–Tulk.], es tieši tagad pieņemu Tevi kā savu dziedinātāju ["Es tieši tagad pieņemu Tevi kā savu dziedinātāju."], un mans Dziedinātāj ["Un mans Dziedinātāj,"] tagad es ar Tavām brūcēm esmu dziedināta." ["tagad es ar Tavām brūcēm esmu dziedināta."]

Pacel savas rokas un pasaki: "Slava Kungam." [Māsa saka: "Slava Kungam."–Tulk.] Pacilā, lūk *šādi*, augšup lejup savas kājas. Tev vairs nav artrīta, māsa. Sieviešu slimība ir beigusies, un tu aizej pilnīgi vesela.

⁸⁵ Labi, atvediet šurp nākamo slimnieku.

Atnāciet šurp, kundze. Mēs ar tevi neesam pazīstami, vai ne? Es gribu, lai tu nedaudz pagriezies uz šo pusi, uz šo pusi. Es tevi nepazīstu, un tu nepazīsti mani. Mēs esam pilnībā nepazīstami. Taču tu saproti, ka šeit kaut kas notiek, vai pareizi? Tu to zini. Un, kad es runāju ar tevi, tu zini, ka tev bija saskarsme ar kaut kādu būtni, vai pareizi, pārdabiskajā sfērā?

Manā priekšā stāv galds ar ēdienu, un sievietē no tā atsakās. Tev ir sarežģījumi ar vēderu. Vai pareizi? Ej, ēd, ko vien gribi, Jēzus Kristus dara tevi veselu.

⁸⁶ Mani draugi kristieši, vai jūs ticat maniem brāļiem? Vai ticat, ka Dieva Gars atrodas mūsu vidū? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tad sanāciet šeit apkārt.

Visi auditorijā, ar noliektām galvām, tagad lūgšim, kad šie cilvēki ies cauri rindai, kad viņi ies garām. Labi. Nolieciet visi galvas un lūdzieties.

Jūs tur dziediet "Tici, tikai tici", kad viņi ies cauri. Kalpotāji, tagad lieciet rokas uz slimajiem, kad viņi ies garām. Tagad visi esiet lūgšanā, un mēs dziedāsim.

Tici, tikai...

Un tā, kad jūs iesiet cauri, ticiet. [Sanāksme dzied "Tici, tikai tici", un tikmēr brālis Branhams ar kalpotājiem lūdzas par slimajiem–Tulk.]

Ticība ir stipra paļaušanās

(Faith Is The Substance)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1951. gada 8. maijā Losandželosā, Kalifornijas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 51-0508 ilgst 1 stundu un 15 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2019. gadā.